

Sygn. akt III S 215/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek

SSR (del.) Adam Dusza

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy
sprawy ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie o sygn. akt I C 146/17 Sądu Rejonowego w Raciborzu

postanawia:

oddalić skargę.

SSR del. Adam Dusza SSO Andrzej Dyrda SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek

UZASADNIENIE

J. J. dnia 28 sierpnia 2017r. wystąpił ze skargą o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Raciborzu pod sygnaturą akt I C 146/17, domagając się zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że przewlekłość postępowania wystąpiła w okresie od 15 marca 2017r. do 28 sierpnia 2017r. a wyrażała się opieszałym wezwaniem do formalnego uzupełnienia pisma i wydanie decyzji oraz możliwość jej zaskarżenia, co stanowi zajęcie obstrukcji procesowej i narażenia ekonomii Sądu na straty.

Prezes Sądu Rejonowego w Raciborzu wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy na podstawie akt o sygn. C 146/17 ustalił następujący przebieg postępowania.

Dnia 31 stycznia 2017r. sprawa została wpisana do repertorium C.

Tego samego dnia sprawę skierowano na posiedzenie niejawne celem rozpoznania wniosków powoda o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 8 marca 2017r. Sąd oddalił wnioski powoda o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Odpis postanowienia został doręczono skarżącemu 21 marca 2017r.

W przepisany terminie postanowienie to zaskarżył powód zażaleniem

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 16 marca 2017r. reklamowano doręczenia powodowi wskazanym powyżej postanowień.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 24 kwietnia 2017r. stwierdzono terminowość zażalenia i akta z zażaleniem przekazano Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Po rozpoznaniu zażalenia akta zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu w dniu 15 września 2017r.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 18 września 2017r. akta przedstawiono sędziemu referentowi.

Zgodnie z art. 2 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004r., Nr 179, poz.1843 z późniejszymi zmianami) przewlekłość postępowania zachodzi wtedy, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Badanie, czy w konkretnej sprawie nastąpiła zwłoka w jej rozpoznaniu musi uwzględniać ustalenie rozsądnego terminu postępowania w oparciu o wszystkie okoliczności danej sprawy oraz w oparciu o następujące kryteria: złożoność sprawy, postępowanie samego skarżącego i właściwych organów, jak również znaczenie przedmiotu postępowania dla skarżącego (porównaj: wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 stycznia 2013r., 51219/09; wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 25 września 2012r., 1415/11; decyzja Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 29 maja 2012r., 9848/10, wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 stycznia 2013r., 28940/08).

Zwrócić należy uwagę, że zbędną zwłoką nie jest każdy upływ czasu, ale dopiero nadmierne odstępstwo od czasu zwykle koniecznego dla wykonania określonych czynności, dlatego przewlekłość postępowania zachodzi wówczas, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013r. KSP 3/13, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013r. sygn. akt II S 33/12; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 listopada 2010r. sygn. akt II S 28/10; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 września 2015r., II S 18/15).

Ustawa nie określa przeciętnego czasu oczekiwania na rozpatrzenie sprawy. W judykaturze zasadniczo za przewlekłe uznaje się postępowanie trwające ponad 12 miesięcy, (porównaj: postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lipca 2006 r., I OPP 64/06 i z dnia 24 lipca 2008 r., II OPP 20/08 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 96/05), co ma swoją podstawę w domniemaniu ustawowym ustalonym art. 14 w/w ustawy. Wskazać przy tym należy, że samo przekroczenie wskazanego terminu, co niewątpliwie ma miejsce w analizowanej sprawie wszczętej w marcu 2014r., nie prowadzi do automatyzmu wyrażającego się stwierdzeniem przewlekłości, gdyż uwzględnić należy nadto terminowość i celowość podejmowanych czynności. Zatem, w świetle utrwalonego orzecznictwa, o przewlekłości postępowania nie decyduje ogólny czas trwania postępowania ani też odczucia skarżącego, a jedynie taki przypadek, gdy postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne do jej wyjaśnienia, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, ale także charakter sprawy, zachowanie strony, a w szczególności strony, która zarzuca przewlekłość postępowania. (porównaj: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2013r., II FPP 9/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2013 r. KSP 1/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2012r., III SPP 8/12).

Przewlekłość postępowania musi być nadto następstwem okoliczności, które pozostają w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością organu prowadzącego postępowanie. Tym samym, jeżeli zwłoka wynika z zachowania strony, uczestników postępowania lub innych organów, na które organ prowadzący postępowanie nie ma wpływu, a równocześnie podejmuje on skutecznie działania dyscyplinujące i naprawcze, zmierzające do jak najszybszego

zakończenia sprawy, to brak jest podstaw do stwierdzenia w takich okolicznościach o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 maja 2013r., I ACa 36/13).

Analiza akt o sygn. I C 146/17 Sądu Rejonowego w Raciborzu prowadzi do wniosku, że czynności podejmowane były bez zbędnej zwłoki. Sąd Okręgowy stwierdził, że czynności wykonywane przez Sąd Rejonowy były wykonywane we właściwych odstępach – od kilku dniowych do miesięcznych. Istotne jest przy tym zwrócenie uwagi, że we wskazanym przez skarżącego okresie, tj. od 15 marca 2017r. do 28 sierpnia 2017r., akta sprawy zostały przekazane do Sądu Okręgowego celem rozpoznania zażalenia na postanowienie z dnia 8 marca 2017. W tym okresie, Sąd Rejonowy nie był zatem władny dokonywać jakichkolwiek czynności albowiem przedmiotowe postanowienie odnosiło się, w części, do zwolnienia od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Uwzględniając zatem treść art. 126² § 1 k.p.c., zgodnie z którym, Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata, uznać należało, że wskazywana przez skarżącego beczynność była uzasadniona zarówno obiektywnie jak i normatywnie.

Z przytoczonych wyżej względów na mocy art. 12 ust. 1 powołanej ustawy Sąd Okręgowy oddalił skargę jako nie znajdującą usprawiedliwionych podstaw prawnych.

SSR (del.) Adam Dusza SSO Andrzej Dyrda SSO Arkadia Wyras - Wieczorek